

lige landbrugsejendomme, men også anden fast ejendom, der benyttes til landbrug eller gartneri. Efter afgrænsningen af landbrugspligten til at omfatte landbrugsejendomme, der i matriklen er noteret som sådanne samt jorder, der er vurderet sammen med disse, har man ud fra forenklingshensyn anset det for rigtigst også at lægge dette kriterium til grund med hensyn til omsætningskontrollen, således at der for hele lovens område tilvejebringes et administrativt enkelt og klart kriterium. På baggrund dels af denne lempelse i forhold til den nuværende lovgivning dels af den lempelse, der følger af, at landbrugsejendomme, der er beliggende i områder, der ved byudviklingsplan er udlagt til inderzone, ifølge forslaget undtages fra omsætningskontrollen, har man på den anden side til sikring af en hensigtsmæssig anvendelse af landbrugsjorden anset det for påkrævet, at der gennemføres skærpede regler med hensyn til selskabers erhvervelse af landbrugsejendomme, der er beliggende uden for sådanne områder.

Det stillede forslag tilsigter at skabe et mere effektivt værn for det personlige ejerforhold inden for landbruget ud fra den opfattelse, at der ud fra såvel almindelige landøkonomiske som almene samfundsmæssige hensyn fremdeles bør være mulighed for bevarelse af selvejte som den fremherskende besiddelsesform inden for dansk landbrug. Forslaget tilsigter samtidig at skabe større muligheder for en fri tilpasning af landbrugets driftsstørrelser inden for de ved loven fastsatte rammer.

Forslaget betegner i øvrigt en forenkling i forhold til den nuværende lovgivning, idet såvel bestemmelserne i den nuværende landbrugslovs kap. II som bestemmelserne i loven om sammenslutningers og institutioners landbrugsjord, bortset fra bestemmelserne i denne lovs afsnit B, samlet er indarbejdet i forslaget, der afløser begge de nævnte love.

Til afsnit A.

Dette afsnit indeholder regler om begrænsning af navngivne personers adgang til fremtidig at erhverve landbrugsejendomme.

Til § 16.

Forslaget svarer til de i den nuværende landbrugslovs § 9 indeholdte bestemmelser om personers adgang til erhvervelse af landbrugsejendomme, dog med den ændring, at adgangen til at erhverve mere end 2 landbrugsejendomme mod afståelse af vederlagsjord ophæves. Endvidere er i den situation, hvor erhververen er under 21 år, den snævrere

familiekreds, der i relation til lovens erhvervelsesbestemmelser anses som udgørende en naturlig enhed, udvidet til — udover forældrene — at omfatte erhververens søskende under 21 år. Denne skærpe af loven har man anset for påkrævet for at forebygge misbrug af lovens på dette punkt hidtil noget inkonsekvente udformning, der åbner mulighed for benyttelse af mindreårige som stråmænd for en professionel opkøbsvirksomhed. Landbrugsministeren vil i kraft af den ham tillagte dispensationsbeføjelse kunne afbøde de ulemper, der eventuelt vil kunne opstå i forbindelse med skærpeisen, således navnlig, hvor der er tale om ejendomme, der i længere tid har været i slægtens besiddelse, jfr. herved bemærkningerne til forslagens § 19, stk. 1, nr. 3.

Da hensynet til det personlige eje kun i stærkt begrænset udstrækning gør sig gældende med hensyn til ejendomme, der inden for en kortere årrække kan påregnes inddraget til byudviklingsformål, er det foreslået, at landbrugsejendomme, der er beliggende i områder, der ved byudviklingsplan er udlagt til inderzone, frit kan erhverves, uanset om erhververen i forvejen ejer flere landbrugsejendomme. Sådanne erhververen tilhørende landbrugsejendomme, der er beliggende i inderzone, må dog medregnes i antallet af de ejendomme, som erhververen i forvejen besidder, såfremt den pågældende ønsker at erhverve landbrugsejendomme beliggende uden for inderzonen.

Der foreslås alene givet bestemmelser om erhvervelse af ejendomsret over landbrugsejendomme, jfr. dog § 25 om brugeligt pant. Uden for de foreslåede regler falder altså lejerettigheder og andre begrænsede tinglige rettigheder over fast ejendom, bortset fra eventuelle omgælsesretshandler, jfr. § 31.

Med hensyn til personers erhvervelse af adkomst på en del af en landbrugsejendom har man ikke anset det for påkrævet at iværksætte en formelig erhvervelseskontrol, da erhvervelse af adkomst på en del af en landbrugsejendom kun vil kunne ske under iagttagelse af de i udstykningsloven og de i forslagens kapitler I og IV indeholdte regler.

I stk. 2 indeholdes en nærmere angivelse af, hvad der forstås ved, at en person er medejer af en landbrugsejendom. De foreslåede bestemmelser afviger fra de nuværende bestemmelser i landbrugslovens § 9, hvorefter enhver anpart, som en person eller dennes nære pårørende ejer i en landbrugsejendom, der er i personlig eje, tæller med, uanset anpartens størrelse, og hvorefter på den anden side en person først anses som medejer af en et selskab tilhørende landbrugsejendom, såfremt han og hans nævnte